

9/11 Was an Israeli Job
How America was neoconned into World War IV
Laurent Guyénot • September 10, 2018

Original:

<https://www.unz.com/article/911-was-an-israeli-job/>

Translated:

9/11 izraeli munka volt
Hogyan keverték be Amerikát a IV. világháborúba
Laurent Guyénot • 2018. szeptember 10

<https://www-unz-com.translate.google.com/translate?hl=en&sl=en&u=https://www.unz.com/article/911-was-an-israeli-job/>

A K o o g l i magyar fordítása természetesen kizárólag tájékoztató jellegű

Technikai lehetetlenségek

A bátor nyomozóknak a következő hónapokban számos anomáliát tettek fel az internetre a szeptember 11-i események hivatalos magyarázatában, bizonyítékul szolgálva arra, hogy ez egy hamis zászló akció volt, és Oszama bin Laden ártatlan, ahogyan azt többször is kijelentette. az afgán és pakisztáni sajtóban és az Al Jazeera-ban. [1] Ennek a megdöbbentő csalásnak a bizonyítékai azóta is gyűlnek, és már bárki számára hozzáférhető, aki hajlandó néhány órát kutatni a weben. (Bár e cikk elkészítése során észrevettem, hogy a **Google most megnehezíti a kutatáshoz való hozzáférést, mint öt évvel ezelőtt, mesterségesen előtérbe helyezve az összeesküvés-ellenes oldalakat.**)

Például az [Architects and Engineers for 9/11 Truth](#) tagjai bebizonyították, hogy lehetetlen, hogy repülőgép-szerencsétlenség és üzemanyag-tüzek kiváltják az ikertornyok összeomlását. Ezt még [Donald Trump is megértette](#). Valójában az „összeomlásról” beszélni talán megtévesztő: a tornyok szó szerint felrobbantak, betont porítottak, és nagy sebességgel több száz tonnás acélgerendák nyúltak ki oldalirányban több száz méternyire. **A pirolasztikus por**, amely azonnal elárulta az utcákat, nem kellett a vulkán porával, forró gázok és sűrű szilárd részecskék magas hőmérsékletű keverékét jelzi, **ami egy egyszerű összeomlásban lehetetlen jelenség**. Az sem kizárt, hogy a [WTC7](#), egy másik felhőkarcoló (47 emelet), amelyet nem ütött el repülőgép,

majdnem szabadesési sebességgel a saját lábnyomába omlott, ha csak nem „ellenőrzött bontással”.

A [tűzoltó](#)kröviddel az események után rögzített vallomásai az „összeomlás” előtti robbanások sorozatát írják le, jóval a repülőgép becsapódása előtt. Az olvadt fém jelenléte a roncsokban a támadást követő három hétig megmagyarázhatatlan, ki a teljesen elégett robbanóanyagokat. Philip Ruvolo tűzoltó így vallott Étienne Sauret kamerája előtt a *Collateral Damages*(2011) című filmjében: „Lemennél, és azt látnád, hogy olvadt acél – az olvadt acél a csatornákon fut le, mintha öntött lennél –, mint a láva.”

[Légiközlekedési szakemberek](#) is beszámoltak a gépek viselkedésének lehetetlenségeiről. Az ikertornyokat eltaláló két repülőgép térképezett sebessége (443 mph és 542 mph) kizárja, hogy ezek a repülőgépek Boeing 767-esek, mivel ezek a sebességek a talajszint közelében gyakorlatilag lehetetlenek. Valószínűtlen esetben a repülőgép szétesése nélkül is el lehetett volna érni ilyen sebességet, a tornyokba való pontos berepülésük lehetetlen küldetés volt, különösen az eltérítésért felelős amatőr pilóták részéről. [Hosni Mubarak, egy korábbi pilóta azt mondta, soha nem tudná megtenni](#) . (Nem ő az egyetlen államfő, aki kétségeinek adott hangot: köztük van [Chávez](#) és [Ahmadinezsád](#) is.) Emlékezzünk vissza, hogy [a sugárhajtású repülőgépek fekete dobozait soha nem találták meg, ez érthetetlen helyzet.](#)

És persze ott vannak a Shanksville és Pentagon lezuhanási helyszíneinek nyilvánvaló anomáliái: [a számos könnyen elérhető fotó egyikén sem repülő vagy hiteles repülőgéptörmelék nem látható.](#) [Inside Job vagy Mossad Job?](#)

Az egyre növekvő számú amerikai között, akik nem hisznek a 9/11-i támadások hivatalos

verziójában, két alapvető elmélet verseng egymással: én „belső állásnak” és „Moszad-munkának” neveztem őket. Az első az úgynevezett 9/11 igazság mozgalom domináns tézise, és az amerikai kormányt, vagy az amerikai mélyállam egyik frakcióját hibáztatja. A második azt állítja, hogy az ötletgazdák egy erős izraeli hálózat tagjai voltak, amelyek mélyen beszivárogtak az Egyesült Államok minden hatalmi szférájába, beleértve a médiát, a kormányt, a katonai és titkosszolgálatokat.

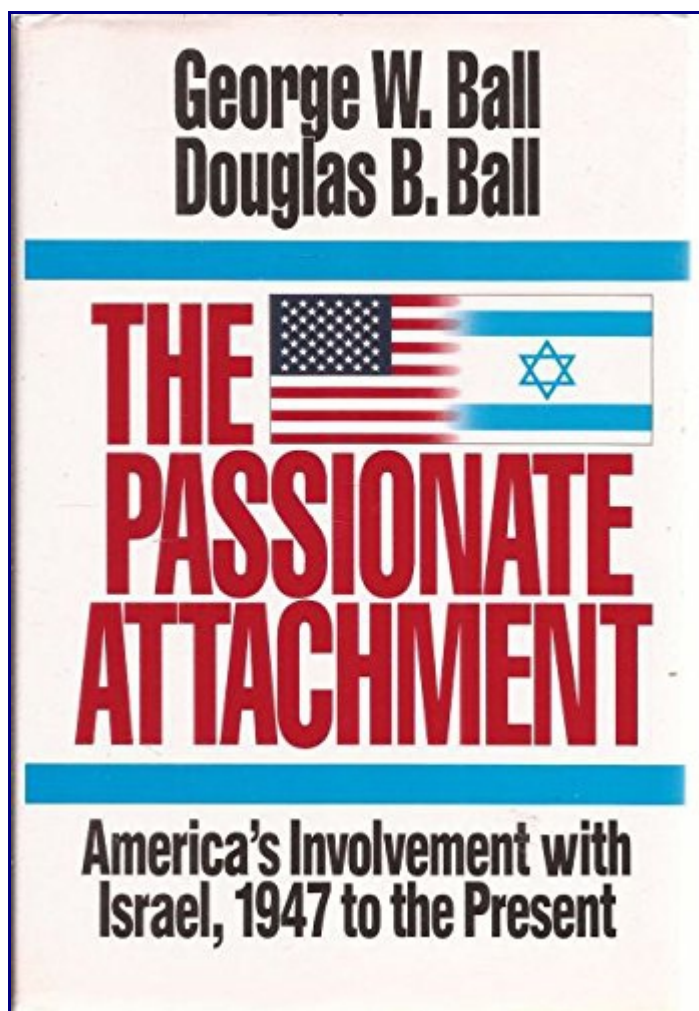
Ez a „Moszad-munka” tézis egyre nagyobb teret hódít azóta, hogy Alan Sabrosky, az US Army War College és az Egyesült Államok Katonai Akadémia professzora 2012 júliusában publikál egy cikket „Szeptember 11. demystifying: Israel and the Tactics of Mistake” címmel.

hangot adott azon meggyőződésének, hogy szeptember 11 -e „klasszikus Moszad által rendezett hadművelet”.

Már az elején észrevehetjük, hogy az inkriminált izraeliek vagy arabok mindketten „outside job” elméletek (sőt, egymás tükörképei, ami érthető annak fényében, amit Gilad Atzmon a zsidó „kivetített bűnösségről” magyaráz).^[2] Mielőtt a bizonyítékokat megvizsgálánk, a „külső munka” hitelesebben hangzik, mint a „belső munka”. Van valami szörnyű abban az elképzelésben, hogy egy kormány megtévesztheti és terrorizálhatja saját polgárait több ezer ember megölésével, azért, mert háborúk sorozatát indítja el, amiért nem is a nemzet érdekét szolgálja. Összehasonlításképpen, egy idegen hatalom, amely egy harmadik hatalom hamis zászlaja alatt támadja meg az Egyesült Államokat, szinte fair playnek tűnik. Valójában Izrael szerepével kapcsolatos gyanakvásnak természetesnek kell lennie mindenkiben, aki tisztában van a Moszad hírnevével: „Jelszó. Könyörtelen és ravasz. Képes arra, hogy megtámadja az amerikai erőket, és palesztin/arab cselekménynek tűnjön” –idézi az US Army School for Advanced Military Studies jelentését a Washington Times , 2001. szeptember 10 - a támadások előtti napon.

Ez fontos szempont, mert felveti a kérdést, hogyan és miért vezették a 9/11 igazság mozgalmat arra, hogy masszívan támogassa a felháborító „belső munka” tézist, anélkül, hogy figyelembe vették volna egy idegen hatalom által elkövetett támadást adottbb tételét. egy iszlám hamis zászló – és Izraelen kívül melyik idegen hatalom tenne ilyet?

Természetesen a két eltérő tézis nem zárja ki egymást; legalábbis senki, aki Izraelt terheli, nem tagadja, hogy az amerikai adminisztráció vagy a mély állam korrump elemei érintettek volna. A „szenvédélyes kötődés” Izrael és az USA között évtizedek óta tart, és szeptember 11. az egyik szörnyű utóda.

Nem tudok jobb szimbólumot elképzelni ennek a valóságnak, mint Ted és Barbara Olson házassága. Ted Olson, after megvédte Bushot a vitatott 2000-es választásokon, megkapta a főügyési posztot (Dick Cheney-t is megvédte, amikor nem volt hajlandó benyújtani az Enronnal kapcsolatos dokumentumokat a Kongresszusnak). Barbara híres CNN-riporter volt, de előtte Barbara Kay Brachernek született zsidó szülők, a Yeshiva University School of Law-n tanult, és a WilmerHale jogi iroda alkalmazta, Jamie Gorelick, a 9/11 leendő tagja. Bizottság is tagja volt, és ügyfelei között olyan erős izraeli cégek is vannak, mint az Amdocs, egy digitális kommunikációs vállalat, amelyet Izrael javára végzett kémkedéssel vádolnak az Egyesült Államokban. 2001. szeptember 11-én Barbara Olson állítólag az AA77-es járaton tartózkodott, ahonnan kétszer telefonált férjének. Délután a CNN hívásairól számoltak be, amelyek lehetővé teszik a hivatalos történet néhány részletének kikristályosításához, például a gépeltérítők által csak fegyverként használt „dobozvágókat”. Szeptember 11. után többször is meghívták televíziós műsorokba, Ted Olson gyakran ellentmondott önmagának, amikor a felesége hívásairól faggatták. Egy 2006-os jelentésben az FBI csak egy hívást azonosított Barbara Olsontól, és ez egy 0 másodpercig tart, összekapcsolatlan hívás volt. A kétségbeesett utasok összes többi bejelentett telefonhívásához hasonlóan (beleértve a híres „Szia, anya. Mark Bing”), Barbara hívása egyszerűen lehetetlen volt, mert a magasból történő telefonáláshoz szükséges technológiát csak 2004-ben fejlesztették ki.[3]

Szeptember 11-ét Izrael titkos imádói és a korrupt amerikai elemek szövetsége tette lehetővé. A kérdés az, hogy a kettő közül kik voltak ennek a hihetetlenül merész és összetett műveletnek az ötletgazdái, és milyen „magasabb céllal”?

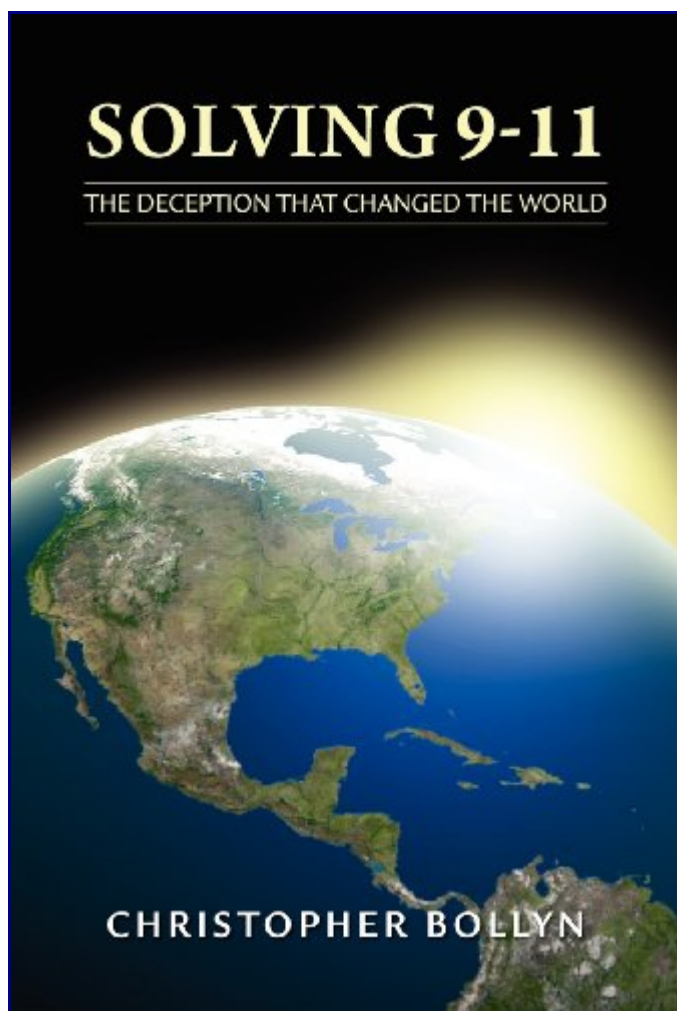
Egy másik kérdés: miért ismételtetik mantraként azok, akik „9/11 belső munka volt” teljesen figyelmen kívül hagyja az Izraelre mutató meggyőző bizonyítékokat? Más szóval, mennyiben alkotnak „ellenőrzött ellenzéket”, célja Izrael leplezése? Az ilyen típusú kérdések feltevése nem jelenti azt, hogy valakit meggyanúsítunk, aki egy téves vagy hiányos elméletet álszentnek állít. A legtöbb ember, aki egyik vagy másik elméletet védi, őszintén teszi, azon információk alapján, amihez hozzáfér. Jómagam 7 éve a hivatalos elmélet, 2 éve pedig a „belső munka” elmélet híve, majd 2010-től voltam áttérek a jelen érvelésre. Másrészt feltételezhetjük, hogy azok, akik vezetnek a nyilvánosságot hosszú távon tévedésbe ejtő emberek nemcsak tévednek, hanem hazudnak is. Mindenesetre jogos a véleményformálók háttérének vizsgálata, és ha hazudozáson vagy az igazság elferdítésén kapják őket, motivációjukon találgathatunk. Erre a kérdésre a cikk végén még visszatérek.

A táncoló izraeliek

Azok a kutatók, akik azt hiszik, hogy Izrael rendezte a szeptember 11-ét, egy csoport viselkedésére hivatkoznak, akiket letartóztatásuk óta „táncoló izraelieknek” neveznek, bár a céljuk az volt, hogy „táncoló araboknak” nevezzenek. Látszólag „közel-keleti” ruhába öltözött szemtanúk látták őket egy Jersey Cityben parkoló kisteherautó tetején állni, ujjongani és fotózni egymást, a háttérben a WTC-vel, abban a pillanatban, amikor az első gép eltalálta az Északi torony. A gyanúsítottak ezután áthelyezték furgonjukat egy másik parkolóhelyre Jersey Cityben, ahol más szemtanúk is látták, hogy pontosan hivalkodó ünnepeket rendeznek.

A Jersey City-i rendőrséghez intézett egyik névtelen hívás, az *NBC News amely ugyanazon a napon számolt be*, „egy fehér furgonról szólt, 2 vagy 3 fickóval. Úgy néznek ki, mint a palesztinok, és egy épület körül járnak. [...] Látom a fickót a Newark repülőtéren, aki valami szemetet kever, és az a sejk egyenruhája van. [...] Úgy van öltözve, mint egy arab.” A hamarosan rendőrség kiadta a következő BOLO-riasztást (be-on-the-lok-out) egy „Jármű kapcsolatban áll New York-i terrortámadással. Fehér, 2000-es Chevrolet kisteherautó New Jersey-i rendszámmal, hátoldalán „Urban Moving Systems” felirattal, a Liberty State Parkban, Jersey Cityben, NJ-ben, amikor a repülőgép első becsapódása a World Trade Centerbe. Három személyt láttak a kisteherautóval ünnepelni az első becsapódás és az azt követő robbanás után.”

A furgont véletlenül 16 óra körül elfogták, benne öt fiatalember: Sivan és Paul Kurzberg, Yaron Shmuel, Oded Ellner és Omer Marmari. Mielőtt bármi kérdést tettek volna fel, a sofőr, Sivan Kurzberg kitört: „Izraeliek vagyunk. Nem mi vagyunk a te problémád. Az Ön problémái a mi problémáink. A palesztinok a te problémád.” A Kurzberg fivérek hivatalosan Moszad-ügynökként azonosították. Mind az öten hivatalosan az Urban Moving Systems nevű költöztető cégnél dolgoztak (a kémkedés klasszikus fedezete), amelynek tulajdonosa, Dominik Otto Suter szeptember 14-én Tel-Avivba menekült az országból.[4]

Erről az eseményről a támadások utáni napon számolt be először [Paulo Lima újságíró a *The Bergen Record*](#) című New Jersey-i újságban, „a nyomozáshoz közel álló források” alapján, akik voltak győződve arról, hogy a gyanúsítottak előre tudták a reggeli támadásokat: „Úgy tűnt, tudta, mi fog történni, amikor a Liberty State Parkban vannak.” Az 579 oldalas [FBI-jelentés a nyomozásról](#) ezt követően (2005-ben részben feloldották) több fontos tény is kiderül. Először is, miután elkészültek, a gyanúsítottak által a lángokban álló északi torony nézegetése közben készített fotók megerősítik ünneplő hozzáállásukat: „Mosolyogtak, megölelték egymást, és úgy tűnt, hogy „nagy ötöst” adnak egymásnak”. Elégedettségük magyarázatára a gyanúsítottak azt mondták, egyszerűen örülnek annak, hogy ezeknek a terrortámadásoknak köszönhetően „az Egyesült Államok lépéseket tesz a terrorizmus megállítására a világban”. Mégis ezen a ponton, mielőtt a második tornyot eltalálták, a legtöbb amerikai azt hitte, hogy baleset volt. **Az öt izraeli kapcsolatban találtak egy másik Classic International Movers nevű céget, amely öt másik izraelit alkalmazott, akiket letartóztattak a tizenkilenc feltételezett öngyilkos gépeltérítővel való kapcsolataik miatt. Továbbá, az öt gyanúsított egyike „egy dél-amerikai egyénnek hívott, aki hiteles kapcsolatban áll a közel-keleti iszlám fegyveresekkel”. Végül az FBI jelentésében az áll, hogy „a járművet egy kiképzett bombakereső kutya is átvizsgálta, ami pozitív eredményt adott robbanásnyomok jelenlétére”.**

Mindezek után a terhelő bizonyítékok után jön a jelentés legrejtélyesebb része: a következtetés, miszerint „az FBI-nak már nincsenek nyomozási érdekei a fogvatartottakkal kapcsolatban, és le kell folytatniuk a megfelelő bevándorlási eljárást”. Valójában egy, az Egyesült Államok Bevándorlási és Honosítási Szolgálatának címzett, 2001. szeptember 25-i levél azt bizonyítja,

hogy kevesebb mint két héttel az események után az FBI szövetségi központja már úgy döntött, hogy lezárja a nyomozást, kérve, hogy „Az Egyesült Államok Bevándorlási és A Honosítási Szolgálatnak le kell folytatnia a megfelelő bevándorlási eljárást”. Az öt „táncoló izraeli”, más néven „az ötös” 71 napig tartottak fogva egy brooklyni börtönben, ahol először megtagadták, majd megbuktak a hazugságvizsgáló teszteken. Végül csendben visszavitték őket Izraelbe „vízumsértés” vádjával. Hárman ezután meghívást kaptak egy izraeli tévébeszélgetésbe 2001 novemberében, ahol egyikük zseniálisan kijelentette: „Célunk egyszerűen az esemény dokumentálása volt.”

Az izraeli kémhálózat

Az öt „táncoló izraeli”, az egyetlen gyanúsított, akiket a szeptember 11-i merényletek napján tartóztattak le, csak a jéghegy csúcsa volt. 2001 szeptemberében a szövetségi rendőrség az amerikai földön valaha feltárt legnagyobb izraeli kémhálózat felszámolásával volt elfoglalva. A támadást megelőző nyáron a Drogellenes Ügynökség (DEA) összeállított egy jelentést, amelyet a *Washington Post* 2001. november 23-án tárt a nyilvánosság elé, majd Carl Cameron négyrészes dokumentumfilmje, amelyet decembertől a Fox News sugárzott. 2001. 11. 2002. március 14-én a francia *Le Monde* újság Sylvain Cypel által aláírt cikke is utalt a jelentésre, röviddel a francia magazin előtt. *Az Intelligence Online teljes mértékben elérhetővé tette az interneten.* [5] Azt írta, hogy 2001 márciusa óta 140 20 és 30 év közötti izraeli kémeket tartóztattak le, míg további 60-at szeptember 11-e után. Általában művészhallgatóknak adták ki magukat, és legalább „a védelmi minisztérium 36 érzékeny helyszínét látogatták meg”. „A megkérdezettek többsége azt nyilatkozta, hogy katonai hírszerzésnél, elektronikus jellehallgatónál vagy robbanóanyag-elfogadó egységeknél szolgált. Néhányukat az izraeli hadsereg magas rangú tisztviselőivel hozták kapcsolatba. Az egyik egy kétcsillagos tábornok fia volt, az egyik az izraeli hadsereg élén, a másik pedig a Patriot missziós egységben szolgált. Egy másik, Peer Segalovitz, a 605-ös Golán-fennsík zászlóalj tisztje „elismerte, hogy felrobbanthat épületeket, hidakat, autókat és bármi mást, amire szüksége van”. [6]

Külön érdekesség az a megemlítés, hogy „Hollywood, Florida, úgy tűnik, központi pont ezeknek az egyéneknek”. [7] A szeptember 11. előtt azonosított 140 hamis izraeli diák közül több mint 30 ebben a 140 000 lakosú városban élt. És történetesen ez a város az a hely, ahol a tizenkilenc állítólagos 9/11-i iszlamista gépeltérítő közül tizenöt csoportosult újra (kilenc Hollywoodban, hat a közelben), köztük négy az ötből, akik vélhetően eltérítették az AA11-es járatot. Milyen volt a kapcsolat az izraeli kémek és az iszlamista terroristák között? A mainstream hírek közölték velünk, hogy az előbbieket figyelték az utóbbiakat, de nem jelentették be e terroristák gyanús tevékenységét az amerikai hatóságoknak. Egy ilyen prezentációból Izrael tisztán jön ki, mivel egy kémügynökséget nem lehet hibáztatni azért, mert nem osztott meg információkat azzal az országgal, ahol kémkedik. A legrosszabb esetben az izraeli titkosszolgálatot azzal vádolhatják, hogy „engedi, hogy megtörténjen” – ez a büntetlenség garanciája. A valóságban az izraeli ügynökök természetesen nemcsak figyelték a leendő „eltérítőket”, hanem finanszírozták és manipulálták őket, mielőtt megsemmisítették őket. Tudjuk, hogy az izraeli Hanan Serfaty, aki két lakást bérelt Mohamed Atta közelében, három

hónap alatt legalább 100 000 dollárt kezelt. És azt is megtudtuk a [2009. február 19-i New York Timesból](#), hogy Ali al-Jarrah, az UA93-as járat állítólagos eltérítőjének, Ziad al-Dzsarrahnak unokatestvére huszonöt évet töltött a Moszad javára kémkedéssel, mint a palesztin ellenállásba és a Hezbollahba beszivárgó titkos ügynök.

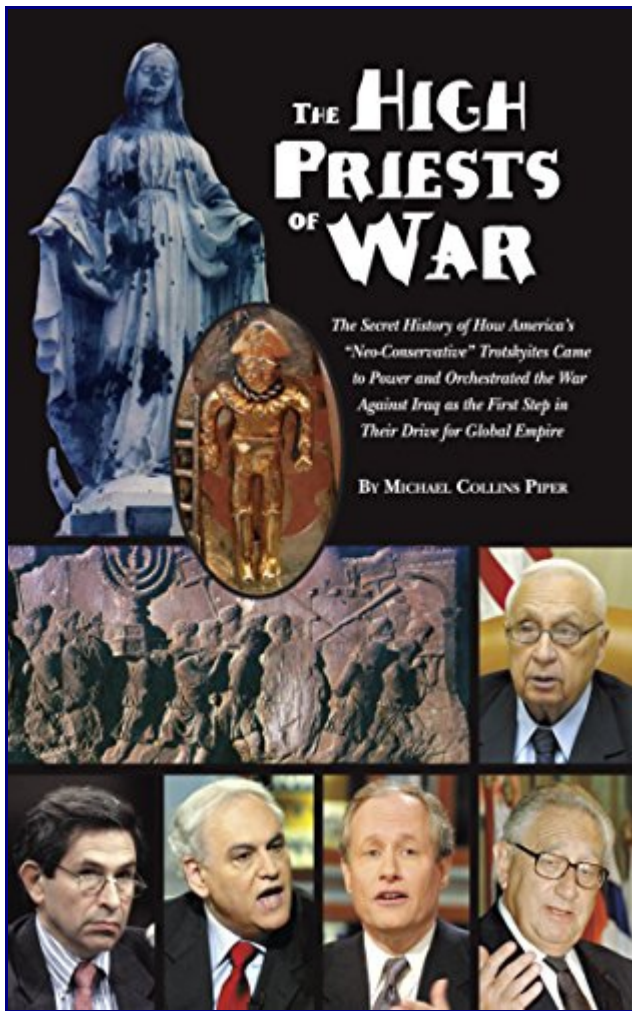
Az izraeli ügynökök láthatóan nagyra értékelik, hogy művészek leple alatt tevékenykednek. **Nem sokkal szeptember 11. előtt egy tizennégy zsidó „művészből” álló csoport Zselatin néven telepítették magukat a World Trade Center északi tornyának kilencvenegyedik emeletére. Ott az „utcai művészet” alkotásaként eltávolították egy ablakot, és kiterjesztettek egy fa erkélyt.** Ahhoz, hogy megértsük, milyen szerepet játszhat ez az állványzat, emlékeznünk kell arra, hogy a feltehetően a Boeing AA11 északi toronyra való becsapódásából eredő robbanás a kilencvenkettedik és a kilencvennyolcadik emelet között történt. Mivel az egyetlen film az északi torony becsapódásáról a Naudet fivérek filmje, akiket számos okból gyanúsítanak, sok kutató meg van győződve arról, hogy ezt a tornyot egyetlen repülőgép sem találta el, és a becsapott szimuláló robbanást az előre telepített anyagok okozták. robbanóanyag a torony belsejében.

Az északi torony kilencvenhárom-száz emeletét a Marsh & McLennan foglalta el, amelynek vezérigazgatója Jeffrey Greenberg volt, a gazdag cionista (és George W. Bush finanszírozója) Maurice Greenberg fia, aki történetesen a Kroll Inc tulajdonosa is. ., az egész World Trade Center komplexum biztonságáért felelős cég szeptember 11-én. Greenbergék az ikertornyok biztosítói is voltak, és 2001. július 24-én megtették azt az óvintézkedést, hogy a szerződést a versenytársak viszontbiztosítsák. 2000 novemberében a Marsh & McLennan igazgatótanácsához csatlakozott (Lewis) Paul Bremer, a Terrorizmusellenes Nemzeti Bizottság elnöke, aki 2001. szeptember 11-én, két órával az északi torony szétporlasztása után [megjelent az NBC-n, hogy bin Ladent nevezze meg fő gyanúsítottnak](#), teljesen nyugodt, mivel 400 alkalmazottja eltűnt (295-öt végre halottnak nyilvánítják). „Ez az a nap, amely megváltoztatja az életünket” – mondta. „Ez az a nap, amikor a terroristák háborút hirdettek az Egyesült Államok ellen [. . .] hazahozták az Egyesült Államokba.” **2003-ban Bremert kinevezték az iraki Koalíciós Ideiglenes Hatóság adminisztrátorának, hogy egyengesse az iraki államot a földdel, és felügyelje az újjáépítésére szánt csaknem ezermilliárd dollár ellopását.**

A szuper-sayanim

Goldberggel és Bremerrel elértük az összeesküvés felső szintjét, amely számos befolyásos zsidó személyiséget foglal magában, akik az Egyesült Államok kormányán belül és kívül dolgoznak – mondhatni szuper - *sayanim* . A kormányon kívüliek közül a legrepresentatívabb Larry Silverstein, az ingatlancápa, aki társával, Frank Lowy-val 2001 tavaszán bérbe adta az ikertornyokat New York Citytől. A New York-i kikötői hatóság vezetője, aki Silversteinnek, ill. Lowy a bérleti szerződést nem más, mint Lewis Eisenberg, a United Jewish Appeal Federation másik tagja és az AIPAC korábbi alelnöke volt. Úgy tűnt, Silverstein katasztrofális üzletet kötött, mert az ikertornyokat azbeszttől fertőtleníteni kellett. A fertőtlenítési folyamatot az 1980-as évek óta határozatlan időre elhalasztották annak költsége miatt, amelyet 1989-ben közel 1 milliárd dollárra becsültek. 2001-ben a New York-i kikötői hatóság túlságosan is boldogan átruházta a felelősséget Silversteinre.

Közvetlenül az ikertornyok megszerzése után Silverstein újratárgyalta a biztosítási szerződéseket a terrortámadások fedezésére, megduplázva a fedezetet 3,5 milliárd dollárra , és gondoskodott arról, hogy egy ilyen esemény után megtartsa a jogot az újjáépítésre. A támadások után a biztosítóit bíróság elé állította, hogy dupla kártérítést kapjon, arra hivatkozva, hogy a két gép két külön támadás volt. Hosszú jogi csata után 4,5 milliárd dollárt tett zsebre . Silverstein a New York-i Zsidó Filantropiák Egyesült Zsidó Fellebbviteli Szövetségének (United Jewish Appeal Federation of Jewish Philanthropies) vezető tagja, amely a legnagyobb adománygyűjtő szervezet Izrael számára (az Egyesült Államok kormánya után, amely évente körülbelül 3 milliárd dollárt fizet Izraelnek). Silverstein emellett „szoros kapcsolatot tartott fenn Netanjahuval” – állítja Haaretz (2001. november 21.) : „Kettejük baráti viszonya azóta volt, hogy Netanjahu Izrael ENSZ-nagykövete volt. Évekig tartották a szoros kapcsolatot. New York-i idő szerint minden vasárnap délután Netanjahu felhívta Silversteint. Amellett, hogy befolyásos ember, Larry szerencsés ember: ahogy ebben az interjúban kifejtette, a hét minden reggelén az Északi torony tetején lévő Windows on the Worldben reggelizett , de szeptember 11-én megbeszélte időpontot. bőrgyógyászával.

A szeptember 11-i hamis zászlós támadás erős izraeli kapcsolatokkal rendelkező cinkosait is az ikertornyokba ütköző repülőgépek röppályájának másik végén kell nyomon követni. Az AA11-es és UA175-ös járatok a **bostoni Logan repülőtérrel szálltak fel, amely alvállalkozásba adta a biztonságot az International Consultants on Targeted Security (ICTS) nevű izraeli székhelyű céggel, amelyet Menachem Atzmon, a Likud pénztárosa vezet.** Hasonlóan járt a Newark repülőtér is, ahol a hírek szerint az UA93-as járat felszállt, mielőtt lezuhant Shanksville-ben. A komoly nyomozás sok más nyomot is követne, például az Odigo azonnali üzeneteket, amelyeket a WTC alkalmazottai kaptak két órával a repülőgép lezuhanása előtt, amint azt a *Haaretz* 2001. szeptember 27-én jelentette. „**majdnem percre**” – ismerte el Alex Diamandis, az izraeli székhelyű Odigo alelnöke. **Zavarba ejtő a Zim Israel Navigational amerikai ága, a 48%-ban a zsidó állam tulajdonában lévő (alkalmanként az izraeli titkosszolgálatok fedezékeként használt) tengeri hajózási óriásvállalat, a Zim Israel Navigational amerikai fiókja, amely 200 darabjával együtt áthelyezte irodáit a WTC-ből. alkalmazottak, 2001. szeptember 4-én, egy héttel a támadások előtt – „mint Isten tette, költöztünk”, mondta Shaul Cohen-Mintz vezérigazgató a *USA Today* interjújában, 2001. november 17-én.**

De természetesen ezek közül az ösvények közül egyiket sem követték. **Ez azért van, mert a leghatalmasabb összeesküvők az Igazságügyi Minisztérium legmagasabb szintjén voltak.** **Michael Chertoff 2001-ben az Igazságügyi Minisztérium Bűnügyi Osztályának vezetője volt, és sok egyéb mellett a 9/11 előtt és után letartóztatott izraeli ügynökök, köztük a „táncoló izraeliek” szabadon bocsátásáért is felelős volt.** **2003-ban egy rabbinak és egy Moszad**

úttörőjének ezt a fiát nevezték ki belbiztonsági miniszternek, aki az amerikai földön a terrorizmus elleni küzdelemért felelős, ami lehetővé tette számára, hogy a Sensitive ürügyén ellenőrizhesse a másként gondolkodó polgárokat és korlátozza a bizonyítékokhoz való hozzáférést. Biztonsági információk.

A titkolózás másik vezetője Philip Zelikow, a 2002 novemberében külön Szeptember 11. Elnöki Bizottságának ügyvezető igazgatója volt. Zelikow a „nyilvános mítoszok” „égetéssel” vagy „formázással” való létrehozásának művésze. Olyan események [amelyek] „transzcendens” felelősséget kapnak, ezért megőrzik erejüket akkor is, amikor az átélő nemzedék távozik a színről” ([Wikipédia](#)). 1998 decemberében társaláírt egy cikket a [Foreign Affairs számára](#) „[Katasztrófális terrorizmus](#)” címmel, amelyben arról töprengett, **mi lett volna, ha az 1993-as WTC-robbantást (amelyet már bin Ladennek tulajdonítottak) atombombával hajtottak volna végre:** „Katasztrófális terrorcselekmény, amely több ezer vagy tízezer ember halálát okozta, és/vagy megzavarta a szükségleteket. Százezrek, sőt milliók életének kitörése vízváltó esemény lenne Amerika történelmében. Ez békeidőben példa nélküli élet- és vagyonvesztéssel járhat, és alááshatja az amerikaiak alapvető biztonságérzetét saját határaikon belül, az 1949-es szovjet atombomba-teszthez hasonló módon, vagy talán még rosszabbul. ... **Pearl Harborhoz hasonlóan az esemény a múltunkat és a jövőnket egyelőre és utána részre osztaná.** Az Egyesült Államok drákói intézkedésekkel válaszolhat a polgári szabadságjogok visszaszorítására, lehetővé téve az állampolgárok szélesebb körű megfigyelését, a gyanúsítottak fogva tartását és halálos erő alkalmazását.” Ez az ember irányította a 9/11-i terrortámadások kormányzati vizsgálatát. Thomas Kean és Lee Hamilton, akik névleg vezették a bizottságot, felfedte könyvében *Előzmény nélkül: A 9/11-i bizottság belső története* (2006), hogy a bizottságot kezdettől fogva „bukásra hozták létre”. Állításuk szerint Zelikow már az első ülés előtt írt egy szinopszist és egy következtetést a zárójelentéshez. Ő irányította az összes munkacsoportot, megakadályozta, hogy kommunikáljanak egymással, és egyedüli küldetésül adta nekik a hivatalos történet bizonyítását; Az 1A csapat például azt a feladatot kapta, hogy „mesélje el az Al-Kaida legsikeresebb hadműveletét, a szeptember 11-i támadásokat”.

A mainstream média szigorú ellenőrzése talán az egész művelet legkényesebb aspektusa. Nem fogok belemenni ebbe a szempontba, mert mindannyian tudjuk, mit várhatunk az MSM-től. A 9/11 psy-op MSM általi levezénylésének mértékével kapcsolatos úttörő érvekhez ajánlom [Ace Baker 2012-es, 9/11 The Great American Psy-Opera című dokumentumfilmjét](#), a 6., 7. és 8. fejezetet.

Machiavelli metacionisták

Ha feljutunk az összeesküvésünkre, Tel-Avivban találjuk magunkat. A szeptember 11-re való felkészülés egybeesett Benjamin Netanjahu 1996-os hatalomra kerülésével, majd 1999 júliusában Ehud Barak, majd 2001 márciusában Ariel Sharon, aki 2002-ben visszahozta Netanjahu külügyminiszteri posztját (amivel Netanjahu ismét miniszter lett 9). Meg kell jegyezni, hogy Netanjahu és Ehud Barak is ideiglenesen kikerült az izraeli kormányból 2001 szeptemberében, akárcsak Ben-Gurion Kennedy meggyilkolásakor ([olvassa el a JFK-ről szóló cikkemet](#)). Néhány hónap szeptember 11. előtt Barakot, az izraeli katonai hírszerzés korábbi

vezetőjét „beszervezték” tanácsadónak a Moszad fedőcégéhez, az SCP Partnerhez, amely biztonságra szakosodott, és kevesebb mint hét mérföldre található az Urban Moving Systemstől.[8]Egy órával az északi torony felrobbanása után [Barak a BBC World](#) -en mutatott ujjal bin Ladenre (az első, aki ezt tette), és arra a következtetésre jutott: „Itt az ideje, hogy operatív, teljes háborút indítsunk a terror ellen.”

Ami Netanjahut illeti, nem lepődünk meg, amikor a [CNN-en 2006-ban](#) azzal dicsekedett, hogy 1995-ben azt jósolta, hogy „ha a Nyugat nem ébred rá a militáns iszlám öngyilkos természetére, akkor a következő dolog, amit látni fogunk, a harcos. Az iszlám lerombolja a Világkereskedelmi Központot.” Netanjahu példamutatója az Egyesült Államok és Izrael közötti egyre szorosabb „különleges kapcsolatnak”, amely Trumantól indult, és Johnson idején virágzott ki. Netanjahu 1960 és 1978 között az Egyesült Államokban élt, tanult és dolgozott, 11. és 27. életéve között -évben – leszámítva katonai szolgálatát – és 33 éves kora után ismét, amikor Washingtonba helyettes nagykövetség, majd az ENSZ állandó küldöttjének nevezték ki. Netanjahu az 1990-es évek elején rendszeresen megjelent a CNN-n, hozzájárulva a világ vezető hírsatornájának a cionista propaganda fő eszközévé válásához. [Politikai sorsát nagyrészt az Egyesült Államokban tervezték és alakították, azok felügyelete alatt, akiket ma neokonzervatívoknak nevezünk](#), és csak az különbözteti meg tőlük, hogy közkapcsolati okokból nem rendelkezik amerikai állampolgársággal.

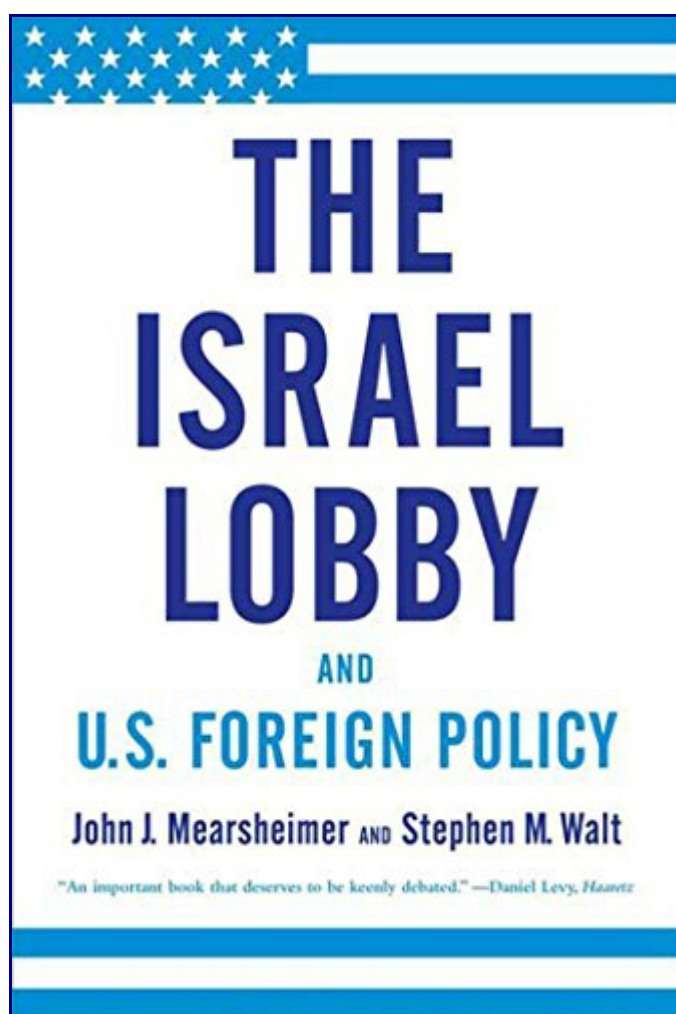
– Mi az a neokon? Egyszer megkérdezte Bush jn-at apjától, Bush sn-et, miután több mint három évet töltött a Fehér Házban. – Neveket akarsz, vagy leírást? válaszolta a 41. „Leírás”. – Nos – mondta 41 – , egy szóval megadom neked: [Izrael](#).[9]Ez az Andrew Cockburn által idézett anekdota összegzi. *A neokonzervatív mozgalom a Commentary* havilap szerkesztőségében született meg, amely 1945-ben az Amerikai Zsidó Bizottság sajtóorgánumaként a *Contemporary Jewish Record* helyébe lépett . „Ha van Amerikában egy szellemi mozgalom, feltalálására a zsidók egyedül hivatkozhatnak, akkor az neokonzervativizmus” – írta [Gal Beckerman a Jewish Daily Forward](#) című folyóiratban , 2006. január 6-án. „Tény, hogy politikai filozófiaként a neokonzervativizmus zsidó bevándorlók gyermekei között született, és ma már nagyrészt e bevándorlók unokáinak szellemi területe.”

A neokonzervativizmus alapító atyái (Norman Podhoretz, Irving Kristol, Donald Kagan, Paul Wolfowitz, Adam Shulsky) Leo Strauss, a Chicagói Egyetemen tanító német zsidó bevándorló önjelölt tanítványai voltak. [Strauss metacionistaként jellemezhető abban az értelemben, hogy bár Izrael Állam lelkes támogatója volt, elutasította azt az elképzelést, hogy Izraelt mint nemzet határokon belül kell tartani; Izraelnek meg kell őriznie sajátosságát, aminek mindenhol meg kell jelennie](#) – mondta lényegében 1962-ben „[Miért maradunk zsidók](#)” című előadásában. Strauss azt is helyeselné, hogy machiavellianusnak nevezzék, mert [Gondolatok Machiavelliről](#) című művében méltatta „gondolatának rettenthetetlenségét, látom nagyszerűségét és beszédének kecses finomságát” (13. o.). Machiavelli hercegmodellje Cesar Borgia, a zsarnok volt, aki után kinevezte a kegyetlen Ramiro d'Orcot Románia tartományának leigázására, teljes kegyetlenséggel kivégeztette, ezzel aratva le az emberek háláját, miután gyűlöletét másokra terelte. Machiavelli – írja Strauss – „egy sajátos fajta hazafi: jobban foglalkozik hazája megmentésével, mint lelkének üdvével” (10. o.). És történetesen pontosan erről szól a zsidóság,

olyan zsidó gondolkodók szerint, mint Harry Watson: „A zsidók, akik mélyebben megértik a judaizmust, tudják, hogy a zsidók számára az egyetlen halhatatlanság a zsidó nép halhatatlansága” (itt olvashat bővebben). Ami azt illeti, az 1999. június 7-i Jewish World Review-ban Michael Ledeen, a neokon és a Jewish Institute for National Security Affairs (JINSA) alapító tagja azt feltételezi, hogy Machiavelli „titkos zsidó” lehetett, mivel "Ha hallgatod a politikai filozófiáját, hallani fogsz zsidó zenét."

Az első generáció neokonzervatívjai eredetileg a szélsőbaloldalon helyezkedtek el. Irving Kristol, a *Commentary* egyik fő szerkesztője, régóta trockistának vallotta magát. Nem sokkal az arab területek Izrael általi 1967-es sikeres anektálása után történt, hogy a straussiak áttértek a jobboldali militarizmusra, aminek köszönhetik új nevüket. Norman Podhoretz, 1960 és 1995 között a főszerkesztő, a hetvenes évek elején háborúellenes aktivistából védelmi költségvetés-erősítővé vált. 1979-ben a következő magyarázatot adta: „Az Izraelnek nyújtott amerikai támogatás attól függött, hogy Amerika továbbra is részt vesz a nemzetközi ügyekben – amiből az következett, hogy az Egyesült Államok visszavonult egyfajta izolacionista hangulatba [. . .], amely most úgy nézett ki, mintha hamarosan újra érvényesülne, közvetlen fenyegetést jelentett Izrael biztonságára nézve.” (*Rangok megtörése*, p. 336). A megtévesztően neokonzervatívként ismert machiavelli kriptocionisták lényege, hogy az Egyesült Államokat háborúba vezesse Izrael érdekében.

A projekt egy új (((amerikai))) századhoz

Az a történet, hogy a neokonzervatívok hogyan jutottak el a George W. Bush alatt elfoglalt

befolyási pozíciójukba, bonyolult, amit csak vázolni tudok. Először kerültek be az államapparátusba Rumsfeld és Cheney poggyászában, a Nixon lemondását követően, Ford elnök „halloweeni mézárhlásként” emlegetett kabinet-átalakítása során. Amikor a hidegháború elcsendesedett, miután Amerika 1973-ban kimenekítette csapatait Vietnamból, és a CIA megnyugtató elemzéseket készített a Szovjetunió katonai képességeiről és ambícióiról, Rumsfeld (mint védelmi miniszter) és Cheney (mint vezérkari főnök) meggyőzte Fordot, hogy nevezzen ki egy független bizottság, az úgynevezett B csapat, hogy felülvizsgálja a CIA becsléseit a szovjet fenyegetésről, és újra aktiválja a háborús hozzáállást a közvéleményben, a kongresszusban és a közigazgatásban.

Carter elnökségének demokratikus zárójelében (1976–1980) a neokonzervatívok azon munkálkodtak, hogy a legtöbb zsidót egyesítsék politikájuk körül, megalapítva a Zsidó Nemzetbiztonsági Ügyek Intézetét (JINSA), amely a második legerősebb támogatóvá vált. Izrael lobbizik az AIPAC után. A „küldetésnyilatkozat” szerint, „a kongresszusi, katonai és polgári nemzetbiztonsági döntéshozók oktatása az amerikai védelmi és stratégiai érdekekről, elsősorban a Közel-Keleten, amelynek sarokköve az erős amerikai-izraeli biztonsági együttműködés”. 1980-ban a neokonokat Ronald Reagan támogatásukért tucatnyi nemzetbiztonsági és külpolitikai poszttal jutalmazta: Richard Perle és Douglas Feith a védelmi minisztériumban; Richard Pipes a Nemzetbiztonsági Tanácsban; Paul Wolfowitz, Lewis „Scooter” Libby és Michael Ledeen a külügyminisztériumban. Segítettek Reagannek a hidegháború eskalációjában, dollármilliárdokat záporoztatva a hadiipari komplexumra.

A 9/11 hosszú tervezése először kezdődött. Isser Harel, az izraeli titkosszolgálatok alapítója (Shai 1944-ben, Shin Bet 1948-ban, Moszad 1963-ig) 1980-ban a keresztény cionistának, Michael Evansnek adott interjújában megjövendölte, hogy az iszlám terrorizmus végül „fallikusan” sújtja. ”: „A legnagyobb fallikus szimbólumot New York City, és egy teljes épületed lesz az a fallikus szimbólum, amelyet eltalálunk”. [10](Egész cikkre lenne szükség ahhoz, hogy dokumentáljuk és megmagyarázzuk az apokaliptikus prófécia zsidó ajándékának újjáéledését az elmúlt évtizedekben.)

1996-ban, a Clinton-évek alatt a neokonzervatívok minden erejét beleadták a végső agytrösztjükbe, a Project for the New American Century-ba (PNAC), William Kristol és Robert Kagan irányította. A PNAC azt javasolta, hogy használja ki a kommunizmust az amerikai hegemonia megerősítésére azáltal, hogy nem tudhatja minden rivális felbukkanását. Elvinyilatkozatuk megfogadta a jelenlegi Pax Americana kiterjesztését, amely „erős és készen áll a jelenlegi és a jövőbeli kihívások megválaszolására szolgáló hadsereget”. 2000. szeptemberi jelentésében, amelynek címe *Amerika védelmének újjáépítése*, a PNAC arra megállapított, hogy az amerikai erőknek „képesse kell válniuk több egyidejű nagyszabású háború gyors bevetésére és megnyerésére”. Ehhez mélyreható átalakításra volt szükség, ideértve „a nukleárisok új családjának kifejlesztését, amely az új katonai követelmények kielégítésére tervezték”. Sajnos a jelentés szerzői szerint „az átalakulás folyamata [...] nagy hosszú lesz, és hiányzik valami katasztrofális és katalizáló esemény – például egy új Pearl Harbor”. Nem véletlen, hogy 2001 nyarán jelent meg a három órás kasszasiker, a *Pearl Harbor*, amely kényelmesen beépíti milliók fejébe a „New Pearl Harbor” mémet.

A PNAC építészei kijátszották az amerikai hegemonia kártyáját azzal, hogy belemerültek Amerika civilizációs küldetésének superhazafias diskurzusába. Ám kettősségüket egy 2008-ban nyilvánosságra hozott dokumentum fedi fel: az izraeli Institute for Advanced Strategic and Political Studies (IASPS) 1996-ban közzétett jelentését *A Clean Break: A New Strategy for Securing the Realm* címmel írták. kifejezetten az új izraeli miniszterelnöknek, Benjámin Netanjahunak. A jelentésért felelős csapatot Richard Perle vezette, köztük Douglas Feith és David Wurmser, akik ugyanabban az évben a PNAC aláírói között szerepeltek. Ahogy a címe is sugallja, a *Clean Break* **A jelentés felszólította Netanjahut, hogy szakítson az 1993-as oslói egyezményekkel, amelyek hivatalosan kötelezték Izraelt az 1967 óta illegálisan elfoglalt területek visszaadása mellett.** Az új miniszterelnöknek ehelyett „minden lehetséges energiát a cionizmus újjáépítésére kellene fordítania”, és meg kell erősítenie Izrael nyugathoz való jogát.

2000 novemberében Bush Jr.-t olyan feltételek mellett választották meg, amelyek tiltakozást váltottak ki a választási csalás ellen. Dick Cheney, aki a kampányát irányította, alelnöknek nevezte ki magát, és két tucat neokonzervatívot vezetett be külpolitikai kulcspozíciókban. A külügyminisztériumot Colin Powellre bízta, de olyan neokon segítőkkel vették körül, mint David Wurmser. Nemzetbiztonsági tanácsadóként Condoleezza Rice, Oroszország szakértője, aki nem jártas a Közel-Keleten, teljes mértékben Philip Zelikow neokon tanácsadójától függött. William Lutit és Elliott Abramset, majd később Eliot Cohent is Rice kormányzásával bízta meg. De főként a Donald Rumsfeld vezette védelmi minisztériumból tudták a legbefolyásosabb neokonok kialakítani az Egyesült Államok kül- és katonai politikáját.

A Hanuka csoda a IV

Nyolc hónapos elnökség után Bush szembesült azzal a „katasztrófális eseménnyel”, az „új Pearl Harborral”, amelyre a PNAC egy korábbi vágyott. Szeptember 11. igazi „hanuka csoda” volt Izrael számára – kommentálta a Moszad főnöke, Efraim Halevy és Uzi Dayan, az Izraeli Nemzetbiztonsági Tanács elnöke. Netanjahu örvendezett: „Nagyon jó, [...] azonnali együttérzést vált ki [...], megerősíti a két népünk közötti köteléket, mert sok évtizeden át átéltük a terrort, de az Egyesült Államokban most a terror hatalmas kivérzése tapasztalható. .” Szeptember 21-én közleményt adott ki a *New York Postban* „**Ma mindannyian amerikaiak vagyunk**” címmel, melyben kedvenc propagandasorát adta elő: „**A világ bin Ladenjei számára Izrael csupán mellékes. Amerika a célpont.**” Három nappal később az *Új Köztársaság* az amerikai nevében címmel válaszol: „**Most mind izraeliek vagyunk.**” Az amerikaiak szeptember 11-én az arab világ gyűlöletkeltéseként élték meg, és azonnali életet éreztek iránta, amit a neokonzervatívok könyörtelenül használnak Izraelt. Az egyik cél az volt, hogy ösztönözze az amerikaiakat arra, hogy a palesztinok izraeli elnyomását az iszlám terrorizmus elleni globális harc részének tekintsék.

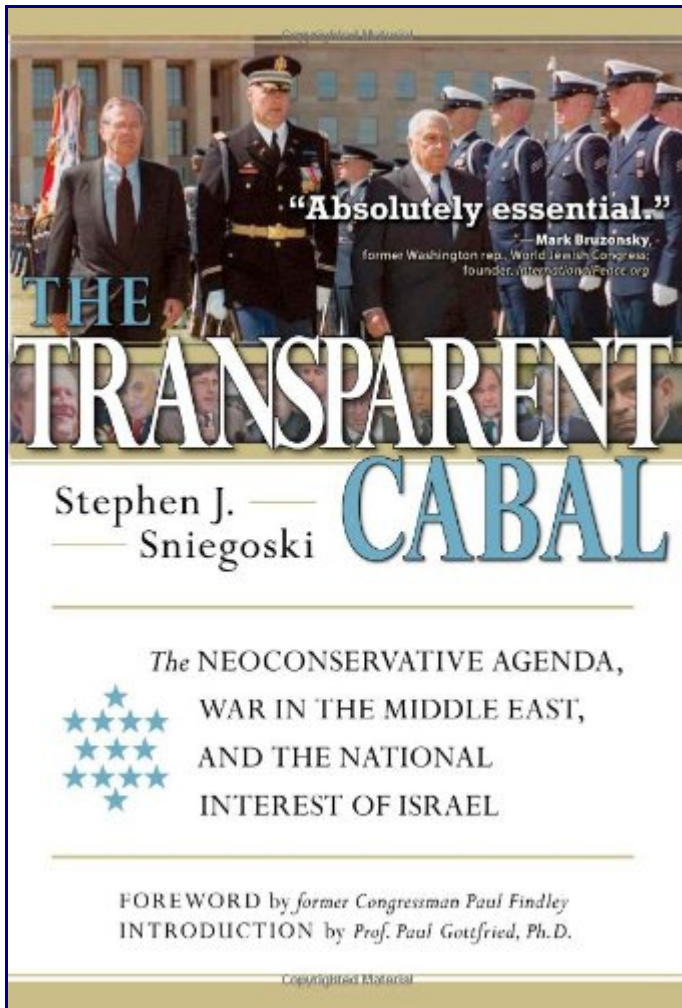
Nagy sikere volt. A szeptember 11-ét megelőző években Izrael hírneve elérte a mélypontját; a világ minden tájáról elítélték az apartheid- és gyarmatosítási politikáját, valamint a palesztin parancsnoki struktúrák elleni szisztematikus háborúját. Egyre több amerikai hang kérdőjelezte meg az Egyesült Államok és Izrael közötti különleges kapcsolat érdemeit. A támadások naptól kezdve mindennek vége volt. Mivel az amerikaiak most az arab terroristák ellen akartak halálig

harcolni, nem követelnek Izraeltól egyszerűbb, arányosabb megtorlást a palesztin öngyilkos merénylők és rakéták ellen.

Ehelyett az elnök beszédei (amelyeket a neokon David Frum írt) a szeptember 11-i támadásokat egy új típusú világháború kiváltójaként jellemezték, a Közel-Keleten szétszóródott láthatatlan ellenség ellen harcoltak. Először is, nem csak bin Laden ellen kell bosszút állnia, hanem az őt megbúvó állam ellen is: „Nem teszünk különbséget azok között, akik elkövették ezeket a tetteket, és azok között, akik ezeket a cselekményeket tettek” (szeptember 11.). Másodszor, a háború kiterjed a világra: „A terror elleni háborúnk az Al-Kaidával kezdődik, de nem ér véget. Addig nem ér véget, amíg minden globális hatókörű terrorista csoportot meg nem találtak, meg nem állítanak és legyőznek” (szeptember 20.). Harmadszor, minden olyan országot, amely nem támogatja Washingtonot, ellenségként tekintjük: „Vagy velünk vagy, vagy a terroristákkal” (szeptember 20.).

A *Wall Street Journal* egyik cikkében A 2001. november 20-i keltezésű neokonzervatív Eliot Cohen a terrorizmus elleni háborút „IV. világháborúnak” nevezte, ezt a megfogalmazást hamarosan más amerikai cionisták is visszhangozták (a második világháború helyett a IV. világháború elnevezés furcsa választása, gyanítom, a neokonok nevéből származik. etnocentrikus világnézet, minden világháború egy lépés a Nagy-Izrael felé; mivel 1967- ben egy nagy lépést megtettek, a hidegháború a harmadik világháborúnak számít). 2004 szeptemberében egy washingtoni konferencián, amelynek címe: „Negyedik világháború: Miért harcolunk, kivel harcolunk, hogyan harcolunk”, Cohen ezt mondta: „A háború ellensége nem a „terrorizmus” [...], hanem a harcos iszlám. A hidegháborúhoz hasonlóan a küszöbön álló világháborúnak is – Cohen elképzelése szerint – ideológiai gyökerei, globális vonatkozásai lesznek, és hosszú ideig fog tartani, konfliktusok egész sorát vonva maga után. *Commentary*, 2002. február), majd egy második cikk a „World War IV: Hogyan kezdődött, mit jelent és miért kell nyernünk” című cikkben (2004. szeptember), és végül egy könyv, amelynek címe *IV. világháború: Hosszú Harc az iszlámofasizmus ellen* (2007).[\[11\]](#)

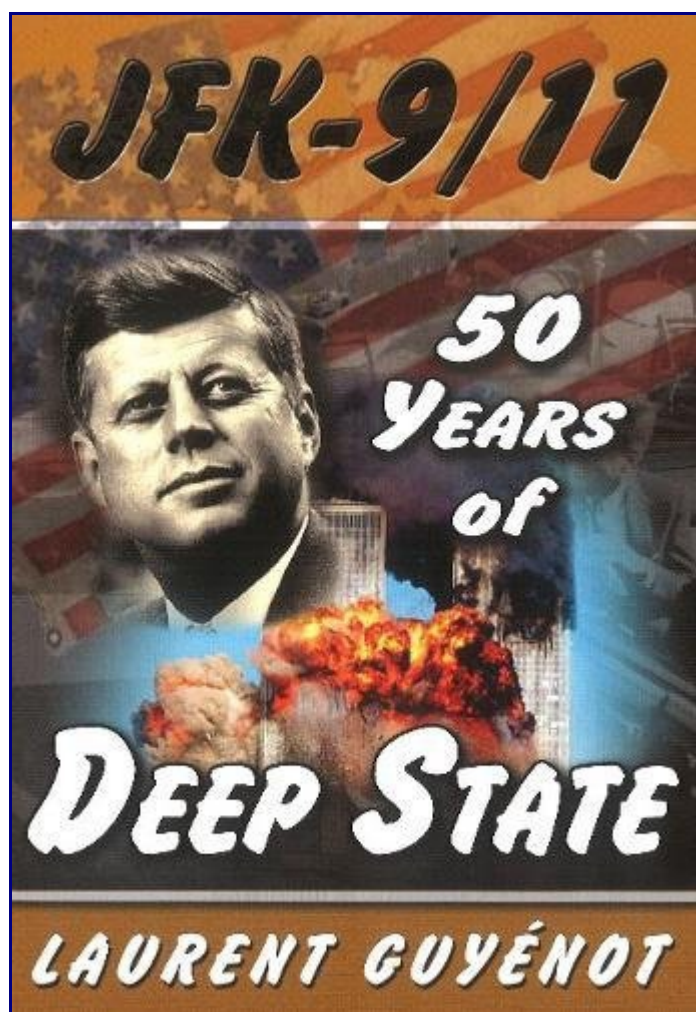
Az eltérített összeesküvés és az irányított ellenzék

Szeptember 11. esetében, akár csak Kennedy esetében, az ellenőrzött ellenzék sok szinten működik, és sok becsületes tudós ma már felismeri, **hogy magát a Szeptember 11-i igazság mozgalmat részben olyan egyének és csoportok irányítják, akik titokban a gyanút Izraeltől el akarják terelni.** Ez minden bizonnyal a három zsidó fiatal (Avery, Rowe és Bermas) esete, akik a *Loose Change* (2005) című filmet rendezték. Ez a legnézettebb szeptember 11-i összeesküvés film 2005-ös első verziója óta. összehasonlítás a soha nem végrehajtott hamis zászlós projekttel, a Northwoods hadművelettel (amelyet 2001 májusában mutattak be a nyilvánosságnak [James Bamford](#) *Body of Secrets* című könyvében, amelyet az NSA korábbi igazgatója, Michael Hayden támogatásával írt, aki most Michael Chertoffnak dolgozik), de nem említették a USS Liberty elleni támadást, amely egy jól dokumentált hamis zászlós támadás, amelyet Izrael az amerikai szövetségese ellen indított. Egy szót sem fújtak a neokonzervatívok Izrael iránti hűségéről, és antiszemitanak tekintenek mindenkit, aki a szeptember 11-i izraeli szerepre hivatkozott. Ugyanez mondható el Bermas újabb filmjéről, az *Invisible Empire* (2010), szintén Alex Jones produceri alkotásáról: a bokrokra és a Rockefellerekre összpontosító imperialista klisék összeállítása,

Érdekes megjegyezni, hogy a *Loose Change* által előterjesztett szeptember 11-i forgatókönyvet valóban Hollywood előre megírta: 2001. március 4-én a Fox TV sugározta a *The Lone Gunmen* című sorozat első epizódját, 13 millió amerikai nézte. A cselekmény az amerikai kormányon belüli titkos összeesküvésnek dolgozó számítógépes hackerekről szól, akik távirányítóval

eltérnek egy repülőgépet azzal a szándékkal, hogy az egyik ikertoronyba csapódjanak, akkor azt a látszatot keltik, mintha iszlám terroristák eltérítették volna. Az utolsó másodpercekben a pilótáknak sikerül visszaszerezni az irányítást a gép felett. A kudarcot vallott hadművelet célja az volt, hogy a terrorizmus elleni küzdelem ürügyén világháború kirobbantsa. Az „inside job” iskola igazmondói azt hiszik, hogy ezt az epizódot egy Foxon belüli bejelentő írta. Valószínűtlen! Természetesen van némi igazság az „inside job” elméletben, ahogy az elején mondtam. Izrael (tágabb értelemben) nem tudna végrehajtani egy ilyen hadműveletet, és megúszni azt, anélkül, hogy az Egyesült Államok kormányának legmagasabb szintjén közreműködne. Hogyan működik? Nagyjából a [Kennedy-gyilkossághoz](#) hasonlóan, ha figyelembe vesszük, hogy az országot akkoriban alelnöke, Dick Cheney irányította, az elnök pedig pusztá duma volt (lásd Lou Dubose és Jake Bernstein, *Vice: Dick Cheney és az amerikai elnökség eltérítése*, Random House, 2006). [A JFK-9/11](#) című könyvemben Elfogadható forgatókönyvet javasoltam arra vonatkozóan, hogy Izrael valójában miként térített el egy kisebb hamis zászlós támadást a Pentagon ellen, amelyet az Amerikai Mélyállam készített, azzal a korlátozott céllal, hogy igazolja a tálibok megdöntését Afganisztánban, és ezt a célt egy ilyen „nagyszerű Gamers”, mint Zbigniew Brzezinski, de ami önmagában nem érdekelte a neokonokat.

A neokonok új háborút akartak Irak ellen, majd egy általános közel-keleti tűzvészt, amely Izrael ellenségeinek összeomlásához vezetett, Szíriával és Iránnal a lista előkelő helyén. Így mindenkit túllicitáltak, és a kívánt mértéket adták a [New York-i szupersayanjuk segítségével Silvertein](#). George W. Bush, Colin Powell, Condoleezza Rice és más gójok, akiket távol

tartottak a huroktól, és globális hatókörű geopolitikai machinációkba keveredtek, csupán megpróbálhatták menteni az arcukat. Szeptember 19-én és 20-án Richard Perle Védelmi Politikai Tanácsa összeült Paul Wolfowitz és Bernard Lewis társaságában (a „civilizációk összecsapása” önbeteljesítő próféciájának feltalálója), de Powell és Rice távollétében. Levelet készítettek Bushnak, amelyet PNAC fejléccel írtak, hogy emlékeztessenek történelmi küldetésére: „Még ha a bizonyítékok nem is kötik közvetlenül a támadáshoz, minden, a terrorizmus felszámolását célzó stratégiának és szponzorainak határozott feszítését kell tartalmaznia Távolítsa el a Szaddám Huszeint az iraki hatalomból.[12] Ez ultimátum volt. Bush minden bizonnyal tisztában volt azzal, hogy a neokonok milyen befolyásra tettek szert a nagy nyomtatott és televíziós médiában. **Kénytelen volt a történelem közmondásos szemeteskukájában való végkifejlet büntetésével támogatni Irak invázióját, amelyet korábban apja korábban visszautasított a cionistáktól.**

Ami Brzezinski és más valódi amerikai imperialisták, az afganisztáni invázió iránti támogatásuk hatástalanná tette az iraki háború elleni bátoran tiltakozásukat. Kissé késő volt 2007 februárjában, amikor Brzezinski a szenátus előtt elítélte „egy történelmi, stratégiai és erkölcsi csapást [...], amelyet manicheus ösztönök és birodalmi hübrisz vezéreltek”. 2012-ben az Iránnal való összetűzés veszélyével kapcsolatban kijelentette, hogy Obamának kellett volna **hagynia Izrael „buta öszvérként” követésével. Hamarosan eltűnt az MSM-ből, mint egy hasznos idióta, aki már nem volt hasznos.**

A kizárólag „inside job” elmélet „félígazsága”, amely szeptember 11-én hamis zászló-akciónak minősíti, amelyet az amerikai állam követett el saját állampolgárai ellen, úgy működik, mint egy másodlagos hamis zászló, amely elrejt a művelet valódi urait, akik igazak. ügynökök egy idegen nemzet szolgálatában. Ennek a munkahelyeken belüli ellenzéknek az egyik célja, hogy rákényszerítse az amerikai tisztviselőket a „bin Laden megcsinálta” maszlag fenntartására, tudva, hogy **a hamis iszlám zászló széttépése csak az Egyesült Államok zászlaját fedné fel, az izraeli zászlót nem.** Már nem irányítják a médiát, nem lenne módjuk felrángatni ezt a második leplet Izrael leleplezésére. Bármilyen az igazság kiderítésére, politikai öngyilkosság lenne. **Mindenki érti, mi forog kockán: ha egy napon a közvélemény nagyobb nyomására vagy más stratégiai ok miatt, a mainstream média felhagy a hivatalos bin Laden-történettel, a jól begyakorolt „9/11 belső munka volt” szlogen felkészíti az amerikaiakat arra, hogy saját kormányuk ellen forduljanak, míg a neokon cionisták érinthetetlenek maradnak (Machiavelli módszere: tegyél egy másikat, hogy elérd a sajátodat piszkos véget ér, majd fordítsa ellene a népi bosszút).** És Isten tudja, mi fog történni, ha a kormánynak addigra nem sikerült lefegyvereznie polgárait Sandy Hook-típusú pszichiáterekekkel. A kormány tisztviselőinek nincs más választásuk, mint ragaszkodni az Al-Kaida történetéhez, legalább a következő ötven évben. majd fordítsa ellene a népi bosszút).

Miután erre a következtetésre jutottam a *JFK-9/11* -ben, meglepődéssel tapasztaltam, hogy Victor Thorn egy könyvben, amely elkerült engem (*Made in Israel: 9-11 and the Jewish Plot Against America*, Sisyphus Press, 2011), már keményebben fogalmazott: „Lényegében a „9-11 igazságmozgalom” korábban jött létre. 2001. szeptember 11-ig az izraeli bűnrészességgel kapcsolatos hírek elnyomásának eszközeként. **2002–2003-ra „igaz emberek” kezdtek**

megjelenni a gyűléseken, és „9-11 belső munka volt” feliratú plakátokkal. Kezdetben ezek a jelek reményt adtak azoknak, akik nem hittek a kormány és a mainstream média abszurd címlapsztoriiban. Ám ekkor egy szörnyű felismerés bukkant fel: a „9-11 belső munka volt” szlogen az izraeli propaganda valaha kidolgozott legnagyobb példája. [...] A „9-11 belső munka volt” mantra csak részben igaz, és eredendően káros az „igazság mozgalmára”, mert minden figyelmet elterel Izrael Amerika elleni áruló támadásáról. [...] Ezen hamis 9-11-es csoportok vezetői tudják az igazságot Izrael 9-11-es barbárságáról. Az a hajlandóságuk, hogy ezt állandós elfedjék, végül is bűnössé és aljassá őket, mint a támadások teszi kezdeményezői. Ebben a kérdésben nincsenek elválasztási fokozatok. Ez egy fekete-fehér probléma. Mondja el a teljes igazságot az Israel's Murder, Inc. összeesapásáról vagy aludjon ugyanabban a fertőzött ágyban, ahol ezek a gyilkos kutyák fekszenek. [...] A hamis összeesküvők panaszkodnak amiatt, hogy a kormány és a hírforrások nem mondanak igazat, mégis dolgoznak az Izraelre vonatkozó 9-11. adatokat elsötétítésén.

A hiányzó 1 milliárd dollár.

Egyes olvasók panaszkodni fognak, hogy túl egyszerű tűnnek egy nagyon összetett művelet. Bűnösnek vallom magam: itt csak egy cikk rövid terjedelmében próbáltam felvázolni az Izrael elleni ügyet. De teljesen tisztában vagyok vele, hogy a 9/11-re való felkészülés során nem biztos, hogy az Egyesült Államok által vívott során Nagy-Izrael világháború létrehozása volt az egyetlen szempont. Sok magánérdeket kellett bevonni. Mégis úgy gondolom, hogy egyikük sem avatkozott be Izrael tervébe, és a legtöbben támogatták azt.

Ott van például a hiányzó arany a WTC alagsorában: 200 millió dollárt sikerült visszaszerezni a becsült 1 milliárd dollárból : ki vitte el a többit? De ez semmi ahhoz a 2,3 milliárd dollárhoz szükséges , amely a védelmi minisztérium 2000. évi elszámolásaiból hiányzott, az 1999-es 1,1 milliárd dollárról felül , szeptember 10 - én i televíziós nyilatkozat szerint. , 2001, a támadások előtti napon, Donald Rumsfeld. Csak összehasonlításképpen: ez több mint ezerszerese az Enron óriási veszteségének, amely abban az évben csődláncot indított el. Mindez a pénz a levegőbe párologott William Cohen védelmi miniszter felügyelete alatt, Bill Clinton második ciklusa alatt. 2001-ben Dov Zakheim hadügyminiszter-helyettes, a PNAC tagja és felszentelt rabbi volt a férfi, aki eltűnt trilliók felkutatásával bíztak meg. A rejtélyt a Resource Services Washington (RSW) pénzügyi elemzőinek kellett megfejteniük. Sajnos irodáikat másnap reggel lerombolta az „al-Kaida”. A „gépetérítők” vagy az AA77-es járat, ahelyett, hogy a Pentagon keleti oldalán lévő parancsnoki központot találták el, úgy döntöttek, hogy egy elméletileg lehetetlen 180 fokos lefelé irányuló spirált kísérel meg, hogy az épület nyugati oldala pontosan a könyvelő irodák helyén érje el. Az RSW 34 szakértője az irodájában pusztult el, 12 másik pénzügyi

elemzővel együtt, ahogy azt Robert Russell csoportvezető életrajza is megjegyzi. [National 9/11 Pentagon Memorial](#): „A halála előtti az egész irodája részt vett a Russell otthonában. A költségvetési év költségvetésének lezárását ünnepelték. Tragikus módon minden személy, aki részt vett azon a részen, részt vett a Pentagon robbanásában, és jelenleg eltűnt.”

Hihetetlen egybeesés folytán az egyik pénzügyi szakértő, Bryan Jack, aki megpróbálta megérteni a Pentagon pénzügyi veszteségét, az irodája pontos helyén halt meg, nem azért, mert aznap ott dolgozott, hanem azért, mert üzleti út az AA77-es járaton. A [Washington Post adatbázisának](#) szavaival élve : „Bryan C. Jack volt a felelős Amerika védelmi költségvetésének összeomlásáért. Az American Airlines 77-es járatának utasa volt, hivatalos ügyekre tartott Kaliforniába, amikor gépe becsapódott a Pentagonba, ahol Jack minden más napon a számítógép előtt dolgozott volna. Jahvének biztosan van érzéke a chutzpahhoz!

Laurent Guyénot a [JFK-9/11: 50 years of Deep State , Progressive Press, 2014](#) és [a Yahweh to Sion: Félékeny Isten, Kiválasztott Nép, Ígéret Földje... Clash of Civilizations , 2018 \(30 dolláros szállításvagysal \) szerzője. Sifting and Winnowing, POB 221, Lone Rock, WI 53556\).](#)

Lábjegyzetek

[1] Philippe Broussard, „En dépit des déclarations américaines, les indexes menant à Ben Laden restent minces”, *Le Monde* , 2001. szeptember 25..

[2] Gilad Atzmon, *Being in Time: a Post-Political Manifesto*, Interlink Publishing, 2017 , p. 142.

[3] David Ray Griffin, *9/11 Ellentmondások*, Arris Books, 2008, 170–182. Webster Griffin Tarpley, *9/11 Synthetic Terror Made in USA*, Progressive Press, 2008, 321-324.

[4] Christopher Bollyn, *Solving 9-11: The Deception That Changed the World*, C. Bollyn, 2012, 278-280.

[5] Bollyn könyvéből és Justin Raimondoból, *The Terror Enigma: 9/11 and the Israeli Connection* , iUniverse, 2003-ból idézik.

[6] Christopher Bollyn, *Solving 9-11: The Deception That Changed the World*, C. Bollyn, 2012, p. 159.

[7] Justin Raimondo, *The Terror Enigma: 9/11 and the Israeli Connection* , iUniverse, 2003, p. 3.

[8] Christopher Bollyn, *Solving 9-11: The Deception that Changed the World*, 2012 , 278-280.

[9] Idézi Andrew Cockburn, aki azt állítja, hogy a „család barátaitól” hallotta az anekdotát: *Rumsfeld: His Rise, His bukása, and Catastrophic Legacy*, Scribner, 2011, p. 219.

[10] Michael Evans mesél erről a próféciáról Deborah Calwellnek adott interjújában, valamint *The American Prophecies, Terrorism and Mid-East Conflict Reveal a Nation's Destiny* című könyvében , amelyet Christopher Bollyn idéz, *Solving 9-11: The Deception That Changed the World*, C Bollyn, 2012, p. 71.

[11] Stephen Sniegoski, *The Transparent Cabal: The Neokonservative Agenda, War in the*

Middle East, and the National Interest of Israel, Enigma Edition, 2008, p. 193.

[12] Stephen Sniegoski, *The Transparent Cabal: The Neokonservative Agenda, War in the Middle East, and the National Interest of Israel*, Enigma Edition, 2008, p. 144.